

ABSTRAKT

Disertační práce poukazuje na problematiku školního hodnocení. Zaměřuje se na kompetenci učitele 1. stupně ZŠ k rozvoji sebehodnocení žáků. Cílem je vymežit a popsat problematiku hodnocení a sebehodnocení na 1. stupni ZŠ a zjistit, jakým způsobem je implementováno do vyučovacího procesu. Teoretická část je věnována osobnosti učitele, jeho profesi, profesním kompetencím, pojetí výuky a reflexi. Poté se autorka věnuje osobnosti žáka, klimatu ve školní třídě a interakci učitel – žák. V závěru se autorka zaměřuje na hodnocení ve vyučovacím procesu, především formativní hodnocení a sebehodnocení žáků.

Výzkumná část prezentuje výsledky výzkumného šetření, pro které bylo využito kvalitativního designu případové studie. Hlavním cílem výzkumného šetření bylo zjistit, jak učitelé na prvním stupni základní školy rozvíjejí ve vyučovacím procesu sebehodnocení žáků. Dále si autorka stanovila několik dílčích cílů. Prvním dílčím cílem je určit, jakým způsobem má žák možnost podílet se na hodnotícím procesu. Druhým dílčím cílem je zjistit a analyzovat metody, které učitel pro sebehodnocení žáků ve vyučovacím procesu využívá.

Na základě výsledků šetření bylo v rámci hodnocení zjištěno zastoupení jak tradičního hodnocení známkou, tak především hodnocení formativního, které je založeno na poskytování zpětné vazby, slovního hodnocení, vrstevnického hodnocení a sebehodnocení žáků. Z výsledků šetření plyne zastoupení sebehodnocení ve vyučovacím procesu na 1. stupni ZŠ včetně různých metod a způsobů zavádění.